

**80 jarig bestaan Bond voor Nederlandse Militaire Oorlogs- en dienstslachtoffers (BNMO)
Afdeling Limburg, 17 augustus 2025 te Herkenbosch**

(Gesproken woord geldt)

Beste mensen,

Als uw beschermheer
moest ik begin juli
aan u denken.

Ik opende toen
in het Gouvernement in Maastricht
een hele bijzondere tentoonstelling:
Helmen vol Verhalen.

Verhalen van militairen
die gelouterd,
maar nog vaker beschadigd
aan 'lijf of geest'
terugkeerden van vredesmissies.

Het zijn indringende verhalen
die draaien om wat ze
daar – in Libanon, Bosnië, Afghanistan of waar dan ook –
hebben gezien;
hebben meegemaakt ;
hebben verloren...

En hoe ze daarna
met die vaak loodzware bagage
weer een plek moeten
zien te vinden in hun eigen gezin,
de burgermaatschappij,
het 'normale' leven...

En hoe moeizaam
dat vaak is,

zeker zonder de kameraadschap
die op uitzending zo gewoon is...

Indringende verhalen
die gedeeld met kunstenaars
– die als het ware mee op missie gingen –
nu in hout, verf, metaal, steen of stof zijn vervat.

Én in die opzet
ook buitenstaanders
aan het denken zet;
laat voelen;
wat het werk van een militair – én andere geüniformeerden –
met hen – én hun achterban – kan doen.

Maar, kom ook vooral zelf
nog even kijken
als u de expositie
nog niet heeft gezien.

Want u die weet
wat het betekent
om dingen mee te maken
die anderen hoogstens voorbij zien flitsen
als een - al dan niet gruwelijk - beeld op het journaal,
u zult er veel in herkennen;
er misschien ook moed
of troost uit putten...

Ook u heeft immers uw hoofd
– of er nu een helm, pet, hoed of niets op stond –
vol met vergelijkbare verhalen zitten;
opgedaan tijdens
uw dienst aan de samenleving.

Verhalen die net zo goed
vol zijn van verlies, verdriet en trauma.

En dat maakt
het 'vieren' van 80 jaar bestaan
van het BNMO
ook een beetje dubbel.

Een bond net zo oud
als de vrijheid
die we ook dit jaar,
maar waarvan u als lid
die vrijheid nooit meer
op dezelfde wijze
heeft ervaren
als zij die nóóit beschadigd waren.

U die natuurlijk
eigenlijk het liefst
helemaal geen lid
van deze bond zou
willen zijn.

Maar tóch bent,
omdat u wél beschadigd bent,
terwijl u nota bene
in dienst stond van een samenleving;

of die nou dáár was
waar een mensenleven
haast niet leek te tellen;

of hier waar zij
zich de vrijheid neemt
verder te verharden;
en wie voor politie, ambulance of brandweer werkt,
zich soms ook in oorlogsgebied kan wanen...

Dus hoe dubbel

het ook mag zijn,
het is goed dat de bond bestaat,
als een warm nest waar u
'herkenning, begrip en elkaar'
kan vinden.

Ik ben er ieder geval trots op
uw beschermheer te mogen zijn,
die u graag in gedachten houdt.

Maar wees bovenal
ook trots op u zelf
en op elkaar.

Want hulp en steun zoeken,
vraagt een hoop moed.

Vier die moed,
en heb vandaag
bovenal
een hele fijne, goede en warme dag.